

Arrest

nr. 346 491 van 12 mei 2026
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats:

1. ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL
2. ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 21 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2025.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Het op 21 augustus 2025 ingediende beroepsverzoekschrift, bij de Raad gekend onder het rolnummer X, en het op 14 augustus 2025 ingediende beroepsverzoekschrift, bij de Raad gekend onder het rolnummer X zijn gericht tegen dezelfde bestreden beslissing, met name de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2025.

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u Palestijn, afkomstig uit de Gaza strook. U verklaart Arabier te zijn en soennitisch moslim.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming haalt u de volgende feiten aan.

Uw familie is UNRWA geregistreerd en u woonde in Rafah. U werd in Gaza tot drie keer toe gearresteerd door de autoriteiten van Hamas vanwege uw deelname aan protesten. U werd door hen geslagen en mishandeld. Ook werd er eens op uw land een klein explosief geplaatst, waardoor u verwondingen opliep aan uw rug. De scherven van het explosief zitten nog altijd in uw rug. Bemiddelaars konden niet tot een oplossing komen. U werd gedwongen om het land te verlaten.

*U verliet Gaza op 13 september 2023 en reisde via Egypte naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u door naar Griekenland. U vroeg in Griekenland internationale bescherming aan. Op **18 december 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland.** U ontving een **verblijfsvergunning (ADET) geldig tot 17 december 2026** en een **reisdocument geldig tot 15 februari 2029.***

Vier dagen na het ontvangen van uw beslissing moest u het opvangcentrum op Kos verlaten. U verbleef een maand in de bergen, vooraleer u uw ADET kon ophalen. Vervolgens ging u naar Thessaloniki, waar u drie dagen verbleef om uw reisdocument af te halen. Dan vertrok u naar Athene. U verbleef soms bij vrienden of kennissen maar vaak op straat. U zocht naar werk maar kon slechts zeer sporadisch illegaal werk vinden. U leende geld van kennissen om te kunnen overleven.

U werd twee keer aangevallen. De eerste keer werd u, terwijl u sliep in een kerk, door daklozen bedreigd met een mes. Zij probeerden u te beroven van geld, en toen bleek dat u geen geld had wilden zij uw Griekse documenten afnemen. U wist echter te ontkomen met uw documenten. Ook werd u eens aangevallen op straat door twee dronken mannen. U wist te ontkomen zonder verwondingen. U ging naar de politie maar zij namen uw klachten niet aan.

U ging naar het ziekenhuis wanneer u leed aan griep, en eens wanneer u leed aan een huiduitslag. U werd telkens weggestuurd omdat u niet over een bepaald document beschikte. U probeerde het document te bemachtigen via de gemeente, maar kon dit niet krijgen omdat u er 130 euro voor moest betalen.

U besloot te vertrekken en nam op 2 oktober 2024 het vliegtuig naar België. U diende op 8 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer (allen in kopie):

Uw Palestijnse paspoort en ID, uw UNRWA family record, een document dat bevestigt dat u gedwongen werd Gaza te verlaten, een inschrijvingscertificaat en puntenlijst van de universiteit in Gaza, een attest van Mijn-Plek, een foto van uw familiewoning in Gaza, uw Griekse reisdocument en ADET, de vertreklijst van de grensovergang bij Rafah dd. 13 september 2023, Palestijnse ID's van uw vader, moeder en zus Dina, geboortecertificaten van uw broers en zussen S.M.M. en Bagdad, uw eigen geboorteakte, dreigbrieven die Hamas aan uw vader stuurde.

B. Motivering

U maakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijzondere procedurele noden kenbaar. Er werden derhalve geen steunmaatregelen verleend. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat het psychologisch slecht met u gaat (CGVS p.9). Verder zou u in goede gezondheid verkeren (CGVS p.1). U werd erop gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig. U gaf zelf aan het eind van het persoonlijk

onderhoud aan dat het goed verliep en dat u zich op uw gemak voelde (CGVS p.16). Redelijkerwijze kan ervan uit worden gegaan dat uw rechten in deze gerespecteerd werden en dat u op volwaardige wijze aan uw procedure hebt kunnen deelnemen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn uw dossier ("aanvraag derde landen" dd. 11-02-2025) alsook uw eigen verklaringen blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen

bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

1. U heeft een geldig verblijfsrecht in Griekenland en kunt daar over de nodige documenten beschikken.

Uw verblijfsvergunning.

Aan u werd een verblijfsvergunning (ADET) uitgereikt geldig tot 17 december 2026. U verklaart dat u uw ADET verloor, evenals uw reisdocument (CGVS p.7).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

*Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).*

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden.

*Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.***

Uw aansluiting bij de sociale zekerheid.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024

(beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U verklaart drie keer naar de gemeente gegaan te zijn om "een document" te bekomen waarmee u toegang zou krijgen tot gezondheidszorg. U verkreeg het document echter niet omdat u er 130 euro voor moest betalen (CGVS p.13). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof worden gehecht, aangezien uit uw sociale media blijkt dat u al in maart 2024 eens Griekenland per vliegtuig had verlaten (zie infra), waardoor alles wat u verklaarde mee te maken in Griekenland eigenlijk op losse schroeven komt te staan. Bovendien had u twee vrienden, die u al in Rafah kende, die in Griekenland woonden, die nog altijd in Griekenland wonen en die u daar financieel ondersteunden (CGVS p.6). Indien u werkelijk voornemens was om de nodige stappen te zetten om uw Griekse documenten in orde te brengen, had u zich op zijn minst kunnen informeren bij uw vrienden die al langer in Griekenland woonden en hadden zij u tevens kunnen helpen bij het verkrijgen van de documenten.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uw fiscaal registratienummer.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had

waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Opnieuw moet gewezen worden op uw netwerk in Griekenland (zie supra). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.

2. Uw verklaringen over uw verblijf in Griekenland stemmen niet overeen met uw posts op sociale media.

Op uw tiktok profiel "@m." postte u in maart 2024 een video waarop u te zien bent op het asfalt van een luchthaven met een vliegtuig van Aegean air, waarin personen aan het boarden zijn. U plaatst er een emoji van een Duitse vlag bij en het bijschrift luidt "DEGR" (zie NM[...]Consultancy dd. 28-07-2025). Uit deze post blijkt dat u reeds in maart eens Griekenland per vliegtuig verliet, schijnbaar naar Duitsland. Dit stemt niet overeen met uw verklaring tot oktober 2024 in zeer precaire omstandigheden in Griekenland te hebben verbleven.

U post ook in september 2024 een tiktok waarop u met enkele andere mannen in een motorbootje zit bij Flisvos Marina, een haven gelegen te Athene. Dit betreft dus niet een boottocht van Turkije naar Griekenland, aangezien u aankwam op Kos, maar (ogenschijnlijk) een pleziervaart na uw erkenning en tijdens uw verblijf in Athene. U en de andere opvarenden lijken in goede gezondheid en in een goed humeur te zijn. Ook deze video valt moeilijk te rijmen met uw verklaarde situatie in Athene. Na uw asielaanvraag in België postte u op sociale media foto's van uzelf in Amsterdam (dd. 17-10-2024) en Parijs (dd. 01-11-2024). Ook hieruit blijkt dat u zelfredzaam bent en kort na uw vertrek uit Griekenland, voordat u de kans had in België te werken, reeds de financiële middelen had om te reizen binnen Europa. Opnieuw kan dus bezwaarlijk geloof gehecht worden aan uw verklaarde leefsituatie in Athene.

3. U maakt niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland geconfronteerd zal worden met een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Opnieuw wordt benadrukt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijf in Griekenland ernstig geschaad wordt aangezien u reeds in maart eens Griekenland verliet (zie supra). Bovendien heeft u een netwerk in Griekenland dat u financieel ondersteunde. Dat u dus op straat woonde omdat u de financiële middelen ontbrak om huisvesting te vinden en uw documenten in orde te brengen is niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit uw traject binnen Europa, ook na uw verzoek om internationale bescherming in België, een zekere zelfredzaamheid alsook keuzemogelijkheden.

De incidenten die u verklaarde mee te maken in Griekenland na uw erkenning als vluchteling hangen samen met uw leefsituatie aldaar, welke u niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien worden uw verklaringen op geen enkele manier objectief gestaafd. U verklaart naar het politiebureau gegaan te zijn waar ze uw verklaring niet aannamen omdat het te laat was (CGVS p.9). U heeft verder geen pogingen gedaan om bescherming te zoeken van de Griekse autoriteiten. Ook indien dit voorval werkelijk gebeurd zou zijn voldoet het niet aan de drempel van vervolging volgens de Vluchtelingenconventie en dient u zich bovendien eerst te wenden tot autoriteiten in het land waar u bescherming geniet.

U maakt niet aannemelijk dat u lijdt aan een medische of psychologische kwetsbaarheid die u zou blootstellen aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bij terugkeer naar Griekenland. U verklaart te lijden aan een wonde in uw rug, maar legt hier geen enkel objectief bewijs van neer. U zou een afspraak hebben gekregen vanwege deze klacht maar hier niet naar gegaan zijn omdat u uw documenten was verloren (CGVS p.17). U zou een nieuwe afspraak hebben gekregen, maar tot op heden heeft u geen enkel (medisch) document neergelegd om dit te staven ondanks de expliciete vraag van de Protection Officer om dergelijke documenten te bezorgen (CGVS p.17). Desalniettemin werkt u in België in de tomatenooi, en is er geen reden om aan te nemen dat u in Griekenland niet in staat zou zijn om te werken (CGVS p.3). Wat betreft uw psychologische toestand legt u een attest voor van "mijn-plek" dd. 29 mei 2025. U heeft geen andere documenten met betrekking tot uw psychologische opvolging voorgelegd, al verklaart u elke week of tien dagen een afspraak te hebben (CGVS p.14). Tijdens uw afspraken bespreekt u uw toestand. Uit het

document dat u voorlegt blijkt evenwel niet dat u een complexe of urgente behandeling behoeft welke in Griekenland niet redelijkerwijze voorhanden zou zijn. U verklaart evenmin een specifieke behandeling te ontvangen, naast de gesprekken met een psycholoog (CGVS p.14).

U vertrok dus uit Griekenland uit eigen beweging ten gevolge van uw vrije keuze. Uit niets blijkt dat u gedwongen werd te vertrekken omwille van socio-economische of medische redenen.

Uw documenten zijn niet in staat bovenstaande analyse te wijzigen.

Uw psychologisch attest werd supra al besproken.

Uw Griekse documenten staven dat u internationale bescherming geniet in Griekenland, wat niet wordt betwist.

Uw Paspoort, Palestijnse identiteitskaart en geboorteakte staven uw Palestijnse herkomst en identiteit, welke in deze beslissing niet worden betwist.

De geboorteaktes en identiteitsbewijzen van uw familieleden staven uw verklaarde gezinssamenstelling, welke in deze beslissing niet wordt betwist.

De overige documenten hebben louter betrekking tot de situatie in Gaza, waarover het CGVS zich in deze beslissing niet uitspreekt. U geniet immers al internationale bescherming in Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland en dus niet naar Palestina teruggeleid kan worden."

3. Verzoekschrift en nota's

3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- "- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);*
- het artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)*
- de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*
- de artikelen 3 en 13 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".*

In een eerste onderdeel wijst verzoeker op de gebreken in de procedure en de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker betoogt dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met zijn specifieke kwetsbaarheid. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad en naar een arrest van 7 oktober 2024 van het Hof van Beroep (zaak 2024/KR/21). Verzoeker benadrukt dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft en wordt opgevolgd door een psycholoog, alsook dat zijn situatie wordt versterkt door de omstandigheden van de situatie in Gaza. Verzoeker wijst op zijn persoonlijke omstandigheden, met name zijn gezondheidstoestand en zijn chaotische migratietraject, maar stelt dat hij in ieder geval deel uitmaakt van een specifieke groep waarvan de kwetsbaarheid van de leden is vastgesteld. Hij wijst erop dat de geestelijke

gezondheidsdienst Ulysse momenteel dagelijks wordt geconfronteerd met de extreme psychische nood van Palestijnse verzoekers en verwijst naar en citeert uit de open brief van Ulysse van 2 november 2023.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de motivering van de bestreden beslissing en voert hij aan dat er geen effectieve bescherming is in Griekenland. Hij geeft een theoretische uiteenzetting in rechte, geeft vervolgens een toelichting inzake artikel 57/6, derde lid van de Vreemdelingenwet en stelt dat een terugkeer naar Griekenland hem zou blootstellen aan onmenselijke of vernederende behandelingen, waardoor de internationale bescherming die hem in dat land zou zijn verleend, ineffectief zou worden.

Verzoeker benadrukt dat *“hij niet kan terugkeren naar Griekenland omwille van de volgende ernstige en persoonlijke redenen:*

- *Hij heeft geen steun gekregen*
- *Hij had geen medische opvolging*
- *Hij heeft geen passend onderdak kunnen krijgen, noch werk kunnen vinden, noch hulp van de Griekse autoriteiten kunnen ontvangen.”*

Hij voegt eraan toe dat de afwezigheid van *“zijn papieren”* bij terugkeer bijdraagt tot een reëel risico op materiële deprivatie en rechteloosheid en verwijst naar en citeert uit rechtspraak van de Raad.

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op algemene informatie over begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Hij verwijst naar en citeert uit rapporten uit de periode 2018-2024 en wijst erop dat de beschikbare objectieve informatie aantoont dat Griekenland belangrijke problemen kent in de toegang tot werk, taallessen, huisvesting, medische zorgen en overheidsbescherming. Hij geeft een op algemene informatie gebaseerde analyse inzake de moeilijkheden met betrekking tot de hernieuwing van de verblijfsdocumenten, de toegang tot huisvesting, de toegang tot werk, de toegang tot onderwijs, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot sociale voordelen en het gebrek aan effectieve rechtsmiddelen. Verder geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting inzake het RSA-rapport 2025, meer bepaald inzake AMKA, AFM, de toegang tot huisvesting, de toegang tot de arbeidsmarkt, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot sociale hulp, de effectieve rechtsmiddelen en de verlenging of het duplicaat van verblijfsdocumenten.

Wat betreft de toepassing *in casu* stelt het verzoekschrift:

“In casu verliet de verzoeker Griekenland in 2023. Hij hield geen contact met andere vluchtelingen die ze toen aldaar leerden kennen, en er kan dan ook niet redelijkerwijze gesteld worden dat zij op dit moment nog over een netwerk beschikken in Griekenland.

Zoals Uw Raad zeer recentelijk oordeelde m.b.t. de situatie van statushouders in Griekenland (RvV 22 januari 2024, nr. 300 342): [...]

De elementen die door Uw Raad worden aangehaald en die een terugzending naar het CGVS rechtvaardigen, gelden allen eveneens voor de verzoeker. (i), hij zal geen materiële hulp ontvangen in geval van terugkeer naar Griekenland om de hierboven genoemde redenen – geen netwerk of ondersteuning (ii), (iii) die zich verzet tegen een terugkeer naar Griekenland en (iv) hij kampt met psychologische problemen.

In casu meent de verzoeker dat er voldoende concrete elementen zijn aangevoerd die het vertrouwen in een adequate behandeling in Griekenland ernstig ondermijnen.

Het CGVS verwijst zelf naar objectieve bronnen die problemen documenteren bij de toegang tot basisvoorzieningen voor erkende vluchtelingen in Griekenland. Verder heeft de verzoeker persoonlijke ervaringen gedeeld die deze problemen illustreren (o.a. gebrek aan onderdak, geen inkomen of steun, enz.). Deze aanwijzingen hadden het CGVS moeten bewegen om het wederzijds vertrouwen kritisch te toetsen in plaats van het automatisch voorop te stellen. Door te concluderen dat geen enkele tekortkoming is aangetoond en het wederzijds vertrouwen dus intact blijft, heeft het CGVS de weerlegbaarheid van dit vermoeden miskend.

Een individuele beoordeling is daarom noodzakelijk: men moet kijken of de betrokken persoon, gelet op zijn persoonlijke kwetsbaarheid, het risico loopt bij terugkeer buiten zijn wil om in een situatie van uiterste materiële deprivatie terecht te komen. Het HvJ EU hanteert hetzelfde criterium (zie Ibrahim e.a., HvJ 19/03/2019, C-297/17 e.a.): enkel als een verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid zonder meer in extreme armoede en miserie zou belanden, is er sprake van schending van artikel 4 Handvest / 3 EVRM. In het geval van verzoeker is aan deze voorwaarden voldaan. Zoals uiteengezet, is hij bijzonder kwetsbaar door zijn psychische gesteldheid (hij heeft voortdurende zorg nodig om te kunnen functioneren). Tegelijk heeft hij in Griekenland geen reëel vangnet of toegang tot voorzieningen: hij heeft er thans hoogstwaarschijnlijk geen geldig verblijfsdocument meer (zijn Griekse vluchtelingenkaart uit 2022 is anno 2025 verlopen) en dus ook geen toegang tot huisvesting of sociale rechten op korte termijn.

In casu beschikt de verzoekende partij niet over dergelijke garanties. Bovendien heeft verzoeker zelf beperkte tot geen mogelijkheden om in Griekenland aan inkomen of opvang te geraken, zeker gezien zijn psychische beperkingen. Het risico is reëel en voorzienbaar dat hij bij terugzending dakloos, zonder medische hulp en zonder inkomen op straat zou komen. Hij heeft ook de hulp van zijn gezin nodig die aanwezig in België is. Dit komt neer op een toestand van menselijke waardigheid ontnomen bestaan, precies wat artikel 3 EVRM beoogt te voorkomen.

Concluderend stelt de verzoekende partij dat de wederzijds vertrouwen-doctrine in zijn geval doorbroken wordt door de concrete feiten: terugkeer naar Griekenland betekent voor hem een ernstige en onmiddellijke terugval in omstandigheden die door de Belgische en Europese jurisprudentie als onmenselijk zijn aangemerkt. Het CGVS heeft in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met deze uitzonderlijke omstandigheden. Verzoeker verzoekt de RvV dan ook om zijn individuele situatie grondig en welwillend te herbeoordelen in het licht van artikel 3 EVRM.

Gelet op het bovenstaande dringt de verzoekende partij er op aan zijn beroep gegrond te verklaren, de beslissing van het CGVS te vernietigen, en te erkennen dat zijn verzoek om internationale bescherming inhoudelijk moet worden behandeld dan wel dat aan hem in België bescherming wordt verleend vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid en de ontoereikende bescherming in Griekenland.

De beweringen van de verzoeker worden één voor één bevestigd door de objectieve bronnen over de situatie in Griekenland die hierboven werden aangehaald.

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS een beoordelingsfout gemaakt door te stellen dat de verzoeker effectieve bescherming geniet in Griekenland."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van:

"- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; - de artikelen 48, 48/2 tot 48/5, 48/7, 55/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);

- de artikelen 3 en 13 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens

- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."

Verzoeker wijst erop dat, aangezien hij reeds als vluchteling erkend was in Griekenland, dit bevestigt dat hij inderdaad vervolgingen heeft ondergaan in zijn land van herkomst. Volgens verzoeker is de omstandigheid dat hij bescherming geniet, voldoende om vast te stellen dat hij al vervolgingen of dreigingen van vervolging heeft ondergaan in zijn land van herkomst en dat het in dit geval aan de CGVS is om aan te tonen dat deze zich niet opnieuw zullen voordoen, wat hij in dit geval niet aantoont. Verzoeker argumenteert de erkenning van de vluchtelingenstatus, vanwege zijn specifieke status als Palestijnse vluchteling geregistreerd bij de UNRWA (eerste onderdeel) en vanwege de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in Gaza (tweede onderdeel). Vooreerst gaat verzoeker in op de rechtspraak met betrekking tot de gevolgen van de crisis die de werking van UNRWA beïnvloedt en concludeert dat buiten twijfel staat dat de beëindiging van de activiteiten van de UNRWA definitief of volledig moet zijn, opdat Palestijnse verzoekers die zijn ingeschreven bij de UNRWA automatisch in aanmerking komen voor het regime van de Verdrag van Genève. In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de oorlog in Gaza en groepsvervolging van Palestijnen uit Gaza. Hij benadrukt dat moet worden aangenomen dat er momenteel sprake is van groepsvervolging in Gaza, waarvoor de Israëlische staat verantwoordelijk is, en verzoeker als vluchteling moet worden erkend. Verzoeker verwijst naar en citeert uit rechtspraak van de Raad.

3.2. Verweerder legt op 5 februari 2026 een aanvullende nota neer, waarbij hij stuk 1 voegt; dit betreft *"Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS"*.

De gevoegde stukken 2 – 7 betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

3.3. Verzoeker legt op 13 februari 2026 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake Griekenland en waarbij volgende stukken worden gevoegd:

"1. Medisch dossier

2. Brief".

3.4. Bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting verwijst verzoeker naar landeninformatie inzake de situatie in Griekenland voor statushouders. Daarnaast voegt hij volgende stukken bij deze nota:

"1. LETTER van de Griekse NGO's dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants

2. Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA – Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;

** Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023"*.

Beoordeling

4. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

5. De Raad duidt er vervolgens op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij artikel 13 van het EVRM, de artikelen 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, *“het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)”* en *“het artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)”* geschonden acht. Deze onderdelen van de middelen zijn derhalve niet ontvankelijk.

6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 18 december 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 17 december 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 15 februari 2029 (administratief dossier, blauwe map, Aanvraag derde landen van 11 februari 2025; administratief dossier, groene map, ADET en Grieks reispaspoort).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

8. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

9. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

10. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreckte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

11. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoeker neergelegde brief van de Griekse ngo's is niet dienstig (aanvullende nota ter zitting, stuk 1). Het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport “*Greece – Assistance to Migrants*” bevindt zich niet in het administratief dossier, werd niet betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing en werd evenmin bijgebracht door verweerder middels een aanvullende nota. Hierdoor is dan ook voldoende tegemoet gekomen aan verzoekers kritiek in dit verband. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

12. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

13. Verzoeker, een achtentwintigjarige man, maakt *in casu* niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Uit de door verzoeker bijgebrachte medische stukken blijkt dat verzoeker op 26 juni 2025 na een val met een elektrische step een breuk aan zijn linkerelleboog en kneuzingen aan zijn knie en thorax heeft opgelopen, dat hij van 10 tot 13 augustus 2025 werd opgenomen op de dienst gastro-enterologie omwille van een infectie ingevolge een restaurantbezoek en dat hij op 28 augustus 2025 een heelkundige ingreep onderging om een achtergebleven metaalfragment in zijn rechterflank te verwijderen. Uit deze documenten komt echter geenszins naar voor dat het voor verzoeker niet mogelijk zou zijn om zich omwille van deze gezondheidsklachten staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen in Griekenland. Waar blijkt dat verzoeker omwille van hinder en stijfheid na zijn val met de step verdere kinesithérapie werd

voorgeschreven, is redelijk te verwachten dat hij deze ook in Griekenland kan verkrijgen, mits hij daarvoor de nodige stappen onderneemt.

Wat betreft zijn psychologische toestand kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker tijdens de administratieve procedure een attest heeft voorgelegd van "*mijn-plek*" van 29 mei 2025. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij elke week of tien dagen een afspraak zou hebben, waar hij zijn toestand bespreekt (NPO, p. 14). Uit het document dat verzoeker voorlegt blijkt evenwel niet dat hij een complexe of urgente behandeling behoeft welke in Griekenland niet redelijkerwijze voorhanden zou zijn. In het door verzoeker middels aanvullende nota van 13 februari 2026 bijgebracht medisch dossier wordt melding gemaakt van enkele psychologische symptomen en de nood aan goede psychologische opvolging en begeleiding. Evenwel brengt verzoeker geen psychologisch attest bij waarin zijn psychologische toestand wordt geadstrueerd. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn vermeende psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden.

De in het verzoekschrift aangehaalde brief van Ulysse van 2 november 2023 over de extreme psychische nood van Palestijnse verzoekers om internationale bescherming, is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Hieruit kan dan ook geenszins blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland, waar hem een verblijfsvergunning werd verleend tot 17 december 2026, geen toegang zal hebben.

Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Wat betreft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, volstaat het erop te wijzen dat dit arrest geen betrekking heeft op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoeker en de internationale bescherming die hij geniet in Griekenland. Daarenboven heeft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een "*bijzondere kwetsbaarheid*" die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de EU-lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte psychologische en medische documenten geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

14. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij thans in Griekenland "*hoogstwaarschijnlijk geen geldig verblijfsdocument meer [heeft] (zijn Griekse vluchtelingenkaart uit 2022 is anno 2025 verlopen) en dus ook geen toegang tot huisvesting of sociale rechten op korte termijn.*"

Verzoeker gaat eraan voorbij dat uit de door hem bijgebrachte kopie van zijn ADET en de informatie verstrekt door de Griekse autoriteiten blijkt dat hij beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET) tot 17

december 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt geen enkel concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken. Verzoekers verwijzingen naar landeninformatie en betoog in het verzoekschrift inzake de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer worden aldus niet dienstig aangevoerd.

Zo verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij zijn Grieks verblijfsdocument en paspoort verloren is, motiveert de bestreden beslissing dienaangaande terecht als volgt:

“Aan u werd een verblijfsvergunning (ADET) uitgereikt geldig tot 17 december 2026. U verklaart dat u uw ADET verloor, evenals uw reisdocument (CGVS p.7).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

*Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).*

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

*Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**”*

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

15. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Hij voert aan dat hij bij terugkeer dakloos, zonder medische hulp en zonder inkomen op straat zal komen. Hij benadrukt dat hij kampt met psychologische problemen.

Hij wijst erop dat hij geen materiële hulp, netwerk of ondersteuning heeft in Griekenland. Hij wijst op de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaakt op onmenselijke of vernederende behandeling. Hij verwijst naar en citeert uit landeninformatie inzake de moeilijkheden met betrekking tot de hernieuwing van de verblijfsdocumenten, de toegang tot

huisvesting, de toegang tot werk, de toegang tot onderwijs, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot sociale voordelen en het gebrek aan effectieve rechtsmiddelen.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers situatie in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“Uw aansluiting bij de sociale zekerheid.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U verklaart drie keer naar de gemeente gegaan te zijn om “een document” te bekomen waarmee u toegang zou krijgen tot gezondheidszorg. U verkreeg het document echter niet omdat u er 130 euro voor moest betalen (CGVS p.13). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof worden gehecht, aangezien uit uw sociale media blijkt dat u al in maart 2024 eens Griekenland per vliegtuig had verlaten (zie infra), waardoor alles wat u verklaarde mee te maken in Griekenland eigenlijk op losse schroeven komt te staan. Bovendien had u twee vrienden, die u al in Rafah kende, die in Griekenland woonden, die nog altijd in Griekenland wonen en die u daar financieel ondersteunden (CGVS p.6). Indien u werkelijk voornemens was om de nodige stappen te zetten om uw Griekse documenten in orde te brengen, had u zich op zijn minst kunnen informeren bij uw vrienden die al langer in Griekenland woonden en hadden zij u tevens kunnen helpen bij het verkrijgen van de documenten.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

*De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>).*

Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uw fiscaal registratienummer.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Opnieuw moet gewezen worden op uw netwerk in Griekenland (zie supra). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

2. Uw verklaringen over uw verblijf in Griekenland stemmen niet overeen met uw posts op sociale media.

Op uw tiktok profiel "@m." postte u in maart 2024 een video waarop u te zien bent op het asfalt van een luchthaven met een vliegtuig van Aegean air, waarin personen aan het boarden zijn. U plaatst er een emoji van een Duitse vlag bij en het bijschrift luidt "DEGR" (zie NMU[...]: Consultancy dd. 28-07-2025). Uit deze post blijkt dat u reeds in maart eens Griekenland per vliegtuig verliet, schijnbaar naar Duitsland. Dit stemt niet overeen met uw verklaring tot oktober 2024 in zeer precaire omstandigheden in Griekenland te hebben verbleven.

U post ook in september 2024 een tiktok waarop u met enkele andere mannen in een motorbootje zit bij Flisvos Marina, een haven gelegen te Athene. Dit betreft dus niet een boottocht van Turkije naar Griekenland, aangezien u aankwam op Kos, maar (ogenschijnlijk) een pleziervaart na uw erkenning en tijdens uw verblijf in Athene. U en de andere opvarenden lijken in goede gezondheid en in een goed humeur te zijn. Ook deze video valt moeilijk te rijmen met uw verklaarde situatie in Athene. Na uw asielaanvraag in België postte u op sociale media foto's van uzelf in Amsterdam (dd. 17-10-2024) en Parijs (dd. 01-11-2024).

Ook hieruit blijkt dat u zelfredzaam bent en kort na uw vertrek uit Griekenland, voordat u de kans had in België te werken, reeds de financiële middelen had om te reizen binnen Europa. Opnieuw kan dus bezwaarlijk geloof gehecht worden aan uw verklaarde leefsituatie in Athene.

3. U maakt niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland geconfronteerd zal worden met een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Opnieuw wordt benadrukt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijf in Griekenland ernstig geschaad wordt aangezien u reeds in maart eens Griekenland verliet (zie supra). Bovendien heeft u een netwerk in Griekenland dat u financieel ondersteunde. Dat u dus op straat woonde omdat u de financiële middelen ontbrak om huisvesting te vinden en uw documenten in orde te brengen is niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit uw traject binnen Europa, ook na uw verzoek om internationale bescherming in België, een zekere zelfredzaamheid alsook keuzemogelijkheden."

Verzoeker poneert in het verzoekschrift dat hij geen netwerk of ondersteuning heeft, dat hij in Griekenland geen toegang tot voorzieningen zal hebben en dat hij er dakloos, zonder medische hulp en zonder inkomen op straat zal belanden, maar slaagt er hiermee niet in de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, te weerleggen of ontkrachten.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker

verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 18 december 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Hoewel verzoeker verklaarde dat hij tot oktober 2024 in extreem precare omstandigheden in Griekenland zou hebben verbleven, blijkt uit verzoekers tiktok profiel dat hij Griekenland reeds in maart per vliegtuig verliet, schijnbaar naar Duitsland (administratief dossier, blauwe map). Bovendien blijkt uit zijn sociale media dat hij in september 2024 een pleziervaart deed met een motorboot tijdens zijn verblijf in Athene (administratief dossier, blauwe map). Verzoeker bleef na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus aldus hoogstens 10 maanden in Griekenland en schetst geen helder beeld van de voorgehouden precare omstandigheden van zijn verblijf in Griekenland. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij over de daartoe benodigde capaciteiten. In dit verband kan worden opgemerkt dat in het psychologisch attest van 'mijn-plek' van 29 mei 2025 wordt gesteld dat verzoeker een *"opmerkelijke veerkracht"* toont.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid, middelen en steun beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

16. Verzoeker toont verder niet aan dat hij geen toegang zou hebben tot bescherming door de autoriteiten.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig en draagkrachtig als volgt:

"De incidenten die u verklaarde mee te maken in Griekenland na uw erkenning als vluchteling hangen samen met uw leefsituatie aldaar, welke u niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien worden uw verklaringen op geen enkele manier objectief gestaafd. U verklaart naar het politiebureau gegaan te zijn waar ze uw verklaring niet aannamen omdat het te laat was (CGVS p.9). U heeft verder geen pogingen gedaan om bescherming te zoeken van de Griekse autoriteiten. Ook indien dit voorval werkelijk gebeurd zou zijn voldoet het niet aan de drempel van vervolging volgens de Vluchtelingenconventie en dient u zich bovendien eerst te wenden tot autoriteiten in het land waar u bescherming geniet."

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet, *quod non in casu*. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij zich niet zou kunnen wenden tot de Griekse politiediensten, noch dat deze hem hulp zouden weigeren.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan

worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS